

'Langoor, mama noemt me bijzonder, weet jij waarom?'

Grote, zwarte parelogen kijken haar aan. Langoor vraagt: 'Wat denk je zelf, prinses?'

'Ik kan veel, maar niet alles. Niet alles, maar wel bijna alles. Ik kan goed tekenen, verhaaltjes vertellen en met de poppen spelen. Ik word blij van muziek en dansen.

Maar ver springen of een wedstrijdje rennen met mijn vrienden lukt me niet.'

Langoor antwoordt: 'Jij hebt lichtjes in je ogen en je lach klatert als een waterval.

Wanneer ik verdrietig ben, dans je me blij. Niemand houdt zoveel van anderen als jij.

Jij bent jezelf en dat is bijzonder. Daarom ben je een bijzonder wonder.'

'Vind je dat echt? Sommigen zeggen dat ik anders ben. Bijzonder zijn is niet leuk.

Ik voel me soms alleen.'

'Langoor, ik droom ervan ballerina te worden, op een eenhoorn te rijden en de regenboog aan te raken. Ik wil ook een grote reis maken, op zoek naar een bijzonder wonder zoals ik. Iemand die me écht kan begrijpen. Als ik zo iemand vind, geef ik het grootste en mooiste feest van de wereld.'

Vroeg in de ochtend vertrekken prinses Bloeme en Langoor op avontuur.